

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.840 van 2 oktober 2012
in de zaak A. 199.002/XII-6486**

In zake: Wim PROOST
die woonplaats kiest te 2300 Turnhout
Winkel 47

tegen:

de STAD TURNHOUT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Fransen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Johan VERHEIJEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Fransen
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 januari 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 8 november 2010 van de gemeenteraad van de stad Turnhout waarbij Johan Verheijen wordt bevorderd tot de graad van sergeant bij de vrijwillige brandweer.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Johan Verheijen heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 17 januari 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 september 2012.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en advocaat Jan Fransen, die verschijnt voor de verwerende en de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 24 juni 2010 verklaart het college van burgemeester en schepenen van de stad Turnhout een betrekking van sergeant bij de vrijwillige

brandweer vacant, te begeven bij wijze van bevordering.

Tot de bevorderingsvoorwaarden behoort het slagen in een niet-vergelijkend bevorderingsexamen. Om te slagen moet de kandidaat in elk van de twee gedeelten van het examen 50 % van de punten behalen en in het totaal 60 % van de punten.

Onder anderen verzoeker en tussenkomende partij zijn kandidaat.

De eerste -schriftelijke- selectieproef heeft plaats op 6 oktober 2010. Verzoeker behaalt 23 op 50 punten. Hij mag niet deelnemen aan de tweede -mondelinge- proef. Blijkens het eindverslag van 20 oktober 2010 van de selectiecommissie zijn alleen tussenkomende partij, N. B. en D. W. geslaagd.

Op 8 november 2010 bevordert de gemeenteraad de tussenkomende partij tot sergeant bij de vrijwillige brandweer.

IV. Ontvankelijkheid

Exceptie

4. Verwerende en tussenkomende partijen betwisten verzoekers belang omdat hij niet ook de gemeenteraadsbeslissing van 8 november 2010 heeft aangevochten “waarbij zijn kandidatuur expliciet wordt verworpen” en die beslissing “inmiddels onaantastbaar [is] geworden wegens het verstrijken van de beroepstermijn”. De beslissing werd verzoeker meegedeeld bij schrijven van 26 november 2010.

Beoordeling

5. Op 8 november 2010 heeft de gemeenteraad alleen formeel

beslist de tussenkomende partij te bevorderen. Dat de gemeenteraad daartoe, in de motieven of “argumentatie”, overwoog dat verzoeker vanwege het niet-geslaagd zijn in het examen niet aan alle bevorderingsvoorwaarden voldoet en derhalve niet voor bevordering in aanmerking komt, laat niet de conclusie toe dat verwerende partij zo doende tevens een expliciete beslissing jegens verzoeker zou hebben genomen waarbij zijn kandidatuur wordt verworpen.

6. De beslissing die verzoeker met een brief van 26 november 2010 betekend werd, is de beslissing van 20 oktober 2010 van de selectiecommissie om hem niet geslaagd te verklaren in het bevorderingsexamen. Die beslissing maakt, samen met de beslissing om de tussenkomende partij te bevorderen, deel uit van één en dezelfde complexe administratieve verrichting waarbij de laatstgenoemde beslissing te beschouwen is als de eindbeslissing ervan en de eerstgenoemde als een voorbereidende beslissing. De eventuele onwettigheid van deze voorbereidende beslissing mag steeds worden aangevoerd ter vernietiging van de eindbeslissing, ook al kon de voorbereidende beslissing met een afzonderlijk beroep zijn bestreden en is zulks niet gebeurd.

In voorkomend geval zal de vernietiging van de bevordering van de tussenkomende partij op grond van de onwettigheid van de beslissing om verzoeker niet geslaagd te verklaren in het bevorderingsexamen, verzoeker een nieuwe kans verschaffen om de bevordering alsnog zelf te verkrijgen. Verwerende partij zou na de vernietiging immers niet opnieuw de tussenkomende partij mogen bevorderen zonder eerst tegemoet gekomen te zijn aan de in het vernietigingsmotief vastgestelde onwettigheid.

7. De exceptie wordt verworpen.

V. Grond van de zaak

Standpunt van de partijen

8. Verzoeker betoogt dat wanneer een bij bevordering te begeven betrekking openvalt, het personeel gelet op artikel 17 van het grondreglement in kennis moet worden gesteld via een dienstnota van de te vervullen voorwaarden, de eventueel opgelegde proeven en de stof ervan. De dienstnota 2010/09 voldeed daar niet aan. Bovendien bestond de proef van 6 oktober 2010 in strijd met artikel 19*bis* niet uit een praktische proef om de beroepsbekwaamheid te testen, maar uit een louter schriftelijke proef met een aantal zeer uiteenlopende technische vragen. Over de te kennen stof werd vooraf niet gecommuniceerd.

9. Verwerende en tussenkomende partijen werpen tegen dat verzoeker niet aangeeft welk nadeel hij ervan ondervonden heeft dat de proeven en de stof ervoor niet in een dienstnota werden meegedeeld. Hij heeft ten andere gebruik gemaakt van de in de dienstnota vermelde mogelijkheid om bijkomende uitleg te verkrijgen. Voorts is verzoeker, aldus de verwerende en de tussenkomende partijen, nog ingelicht met een schrijven van 7 september 2010, had hij kennis van artikel 19*bis* van het grondreglement, en werd hij bij e-mail van 28 september 2010 op de hoogte gesteld van de inhoud van de schriftelijke proef. Ook de gouverneur vindt dit afdoende. Het normdoel is zonder meer bereikt.

10. Naar aanleiding van de memorie van wederantwoord van verzoeker benadrukt tussenkomende partij dat verzoeker erkent zich nog bijkomend bij de dienstchef geïnformeerd te hebben.

Precies om de mogelijkheid te hebben alsnog de dienstchef over die ontmoeting om een verklaring te vragen, verzoeken verwerende en tussenkomende partijen ter terechtzitting dat de zaak met toepassing van de gewone procedure wordt afgedaan en niet volgens de kortedebattenprocedure.

Beoordeling

11. Artikel 17 van het grondreglement bepaalt:

“Wanneer een bij bevordering te begeven betrekking openvalt, wordt het personeel van de dienst daarvan door middel van een dienstnota in kennis gesteld. In die nota worden opgegeven de te vervullen voorwaarden, de eventueel opgelegde proeven en de stof ervan, alsmede de uiterste datum voor het indienen van de kandidaturen.”

Het voorschrift waarborgt dat verzoeker tijdig in kennis wordt gesteld van de proeven en de stof die zal worden getoetst in het kader van het niet-vergelijkend bevorderingsexamen voor sergeant-vrijwilliger dat -volgens artikel 19*bis* van het grondreglement- zal bestaan uit een praktische proef om de beroepsgeschiktheid te testen en een mondelinge proef om de overeenstemming van het profiel van de kandidaat te toetsen aan de competenties in de functiebeschrijving.

12. Alleszins verstrekt de dienstnota 2010/09 geen enkele bijzonderheid over de inhoud van het bevorderingsexamen waarin de kandidaten voor de bevordering tot sergeant dienen te slagen. Wel wordt meegedeeld dat medewerkers die een kandidatuur overwegen en bijkomende informatie over de taakinhoud en verwachting van de korpsleiding wensen, welkom zijn voor een gesprek.

Verzoeker en verwerende partij zijn het erover eens dat de eerstgenoemde ook effectief die mogelijkheid van een gesprek heeft benut én dat het hem niets heeft bijgebracht over de inhoud van het examen. Stuk 6 bij het verzoekschrift en stuk 18 van het administratief dossier zijn ter zake overduidelijk. Bijgevolg komt het zinloos voor dat nog getracht zou worden een bijkomende verklaring van de dienstchef in te winnen met betrekking tot dit onderhoud dat hij intussen reeds meer dan twee jaar geleden met verzoeker had. Alleen reeds om die reden wordt niet ingegaan op het ter terechtzitting geformuleerde verzoek van verwerende en tussenkomende partijen om de zaak naar de gewone procedure te

verwijzen.

In een brief van 7 september 2010, dan weer, wordt alleen uitgelegd dat de selectieproeven uit twee delen bestaan: een schriftelijke proef die de beroepsbekwaamheid test en een mondelinge proef die de persoonlijkheid, motivatie en competenties toetst.

Ten slotte wordt met een e-mail van 28 september 2010 meegedeeld dat de schriftelijke proef van 6 oktober 2010 bestaat uit meerkeuzevragen die de technische kennis testen, vragen rond het oplossen van kleine interventies en één of twee praktische cases die op papier opgelost moeten worden.

13. Finaal vertoont de proef een niet geringe theoretische inslag en blijken, volgens stuk 19 van het administratief dossier, de vragen alle te komen uit de cursus sergeant zoals die gegeven wordt aan de brandweerschool. Verzoeker behaalde het getuigschrift van sergeant in 2004, hetzij zes jaar voordien. Zijn cijfer voor de eerste selectieproef wordt onder meer hierdoor gemotiveerd: “Wim scoort zwak op de vragen mbt de theoretische basiskennis.”

14. Uit wat voorafgaat leidt de Raad van State af, in de eerste plaats, dat verzoeker in strijd met het artikel 17 van het grondreglement niet van tevoren is ingelicht geworden over de examenstof en, in de tweede plaats, dat hij daarvan als nadeel heeft ondervonden dat hij zich niet toereikend heeft kunnen voorbereiden.

Dat, zoals verwerende en tussenkomende partij beweren, de gouverneur van oordeel is dat verzoeker wel voldoende in kennis werd gesteld van de inhoud van de schriftelijke proef, is onjuist. Integendeel wees de gouverneur verwerende partij er met een brief van 26 januari 2011 op “dat de kandidaten bij een recente bevorderingsprocedure in het vrijwilligerskader van uw brandweerkorps niet voorafgaandelijk op de hoogte werden gebracht van de stof van de proef, in tegenstelling tot de bepaling uit het grondreglement van de brandweer” (stuk 21

van het administratief dossier).

Wat voorts de gebrekkige voorbereiding betreft, schrijft verwerende partij zelf in een brief van 21 december 2010 aan de gouverneur (stuk 18 het administratief dossier) dat het feit dat verzoeker niet slaagde in het examen “mogelijks te maken [heeft] met het feit dat betrokkene een ander soort examen verwachtte”.

In de gegeven omstandigheden blijkt het zonder grond dat het normdoel van artikel 17 van het grondreglement bereikt was. Enig bewijs dat verzoeker er zich effectief rekenschap van gaf dat voor de proef de leerstof uit de cursus sergeant zoals die gegeven wordt aan de brandweerschool gekend diende te zijn, ligt niet voor. Dat wordt niet ontkracht of irrelevant gemaakt door te beweren dat verzoeker een en ander redelijkerwijze had kunnen vermoeden. Dit beweren houdt de negatie in van het voorschrift, dat immers een kandidaat juist garandeert dat de stof van de proeven hem door verwerende partij -eigener bewering- zal worden meegedeeld.

15. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 8 november 2010 van de gemeenteraad van de stad Turnhout waarbij Johan Verheijen wordt bevorderd tot de graad van sergeant bij de vrijwillige brandweer.

2. Verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro. De tussenkomenende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 2 oktober 2012,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Bram Van Thillo,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bram Van Thillo

Johan Lust